

prima instanță: Judecătoria Râșcani
Judecător: Nina Arabadji
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Nina Cernat
Lidia Bulgac
Anatol Pahopol

ÎNCHEIERE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Ala Cobăneanu
Judecătorii: Ion Druță, Nicolae Craiu

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup”,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” cu menținerea hotărârii Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2015,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” împotriva Inspecției de stat în Construcții, intervenient accesoriu Primăria satului Milești, raionul Nisporeni, cu privire la anularea hotărârii Inspecției de Stat în Construcții nr. 14 din 15 aprilie 2013,

c o n s t a t ă :

La data de 05 septembrie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției de stat în Construcții, intervenient accesoriu Primăria satului Milești, raionul Nisporeni, cu privire la anularea hotărârii Inspecției de Stat în Construcții nr. 14 din 15 aprilie 2013.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea Inspecției de Stat în Construcții nr. 14 din 15 aprilie 2013, Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” a fost sancționată economic pentru exagerarea volumului costului lucrărilor executate la amenajarea a 30 de platforme de acumulare a deșeurilor cu 90 de containere pentru colectarea separată.

La baza hotărârii contestate a fost pus procesul-verbal de control din 15 aprilie 2013, întocmit pe rezultatele verificării volumului și costul lucrărilor executate de

către Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” la obiectul menționat, cât și borderoul de recalculare a volumului și costului lucrărilor executate.

Inspectorul care a întocmit procesul-verbal de control din 15 aprilie 2013, nu a fost de acord cu prețurile materialelor de construcție și prețurile lucrărilor de executare, care sînt prevăzute în devizul ofertei în contract, iar Inspekția de Stat în Construcții nefiind în drept să le modifice.

Consideră reclamantul, că Primăria satului Milești din raionul Nisporeni încearcă să pună vina pe seama Societății cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” pentru executarea lucrărilor în baza contractului de antrepriză nr. 51 din 02 august 2010 la obiectivul de amenajare a 30 de platforme de acumulare a deșeurilor cu 90 de containere pentru colectarea separată a acestora și construcția rampei pentru depozitarea deșeurilor în satul Milești.

Menționează reclamantul că, Inspekția de Stat în Construcții în mod ilegal a efectuat controlul și a emis hotărîrea nr. 14 din 15 aprilie 2013, deoarece litigiul dat a fost soluționat printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii și anularea hotărîrii Inspekției de Stat în Construcții nr. 14 din 15 aprilie 2013 ca fiind ilegală și nefondată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2015, cererea Societății cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” a fost respinsă ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2016.

În motivarea soluției sale instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a aplicat prevederile art. 17 în coroborare cu art. 14 din Legea contenciosului administrativ și a reținut că acțiunea este prescrisă. În acest sens instanța de apel a indicat că, cererea prealabilă din 22 mai 2013 a fost respinsă, fapt confirmat prin cererea repetată a reclamantului din 14 iunie 2013 iar acțiunea a fost depusă la data de 05 septembrie 2013.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, la data de 08 august 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău din 28 decembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de apel ilegal a respins cererea de apel și incorect a făcut trimitere la referința Inspekției de Stat în Construcții. La ședința de judecată din 24 decembrie 2015, instanța nu l-a înștiințat despre parvenirea referinței, nu a dispus reluarea examinării cauzei în fond și nu a pus în discuție întrebarea despre anexarea acestei referințe la materialele cauzei. Instanța de apel nu a dat apreciere faptei că pârâtul nu a depus referință pînă la data de 09.01.2016 dar nici pînă la încheierea dezbaterilor judiciare la data de 17.12.2015.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 25 august 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților Inspekția de Stat în Construcții și Primăria satului Milești, raionul Nisporeni copia cererii de recurs declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup”, intimații nu au depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) Cod de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum reiese din materialele cauzei, Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” a depus cererea de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, la data de 08 august 2016. Astfel, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul prevăzut.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs declarată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2),

(3) și (4) Cod de procedură civilă, or cele invocate în cererea de recurs sînt irelevante la examinarea admisibilității prezentului recurs. Mai mult decît atît, recurentul nu a indicat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de normele de drept citate, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Dezacordul recurentului prin atacarea cu recurs a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, relatarea situației, în viziunea acestuia, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, sînt inadmisibile și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă în caz motivele recursului sînt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului. Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural și din care circumstanțe rezultă ilegalitatea acestor hotărâri.

Prin urmare, cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de ilegalitate al deciziei instanței de apel supusă controlului judiciar.

În circumstanțele sus relatate și reieșind din faptul că, argumentele recursului sânt similare argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, constituind deja obiect al dezbaterilor judiciare fiind apreciate sub aspectul dublului grad de jurisdicție, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tocando-Grup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu